

tairer efter 3—13—25 og Bønder efter Lovens 3—13—26, hvorved disse sidste ere forpligtede til at føre deres Varer tiltorvs, hvorimod Proprietairerne ikke ere forpligtede dertil. Men denne Sag er ikke senere bleven fremmet, jeg veed ikke af hvilken Grund. Det er ganske vist, at der er et Gul i Lovgivningen, som bør afhjælpes, og maaskee den høitærede Indre-
rigsminister var istand til at oplyse, hvorpaa det beroer, at denne Sag om en almindelig Revision af Lovgivningen om Forprang, navnlig om Bøndernes særlige Forpligtelse til at føre deres Varer til Areltorvet, medens denne Forpligtelse ikke paahviler Proprietairerne, endnu ikke er afgjort. Jeg troer, at der føles en Trang til en Revision af disse Bestemmelser. Forøvrigt gaar den nærværende Lov baade ud paa for uformalede Kornvarers Vedkommende at have Torvetvang, og isærdeleshed gaar den ud paa at have det besynderlige Forbud som ved Pl. af 21de October 1782 blev givet mod, at Handlende og Leverandører opkjøbe Korn paa Kjøbenhavns Torv. Dette Forbud, er slet ikke indskrænket til Torvetiden, men Handlende maae efter denne Placat aldeles ikke købe Korn paa Kjøbenhavns Torve, fordi det, som bringes til Torvs, hedder det i Placaten, kun er bestemt til den menige Mands Forsyning. Nu bliver det vel af Politiet saaledes forstaaet, at efter et vist Klokkeslet maae de Handlende købe, men dette beroer, som jeg engang tidligere har yttret, paa en ganske administrativ Forholdsregel, og det er af Cancelliet erkjendt, at herfor ikke kan ansøres Andet end en Fortolkning, som kunde være ganske hensigtsmæssig, men som ikke har nogen bestemt Støtte i Lovgivningen; thi efter Pl. 21de October 1782 maa ingen Handlende købe paa Torvene til hvilkensomhelst Tid. Det er ganske vist en stor Urimelighed; thi, naar man vil sørge for Byens Forsyning, er det onskeligt, at der er en fri Afgang til at gjøre Indkjøb paa Torvene, da netop derved Varene drages til Kjøbstaden, og ellers let blive borte fra den. Det er ogsaa vist, at der ideligt affiges Domme, som vise, hvormegent den gjældende Lovgivning hindrer de Næringsdrivende. De Domme, som affiges i saadanne Sager, angaae

i Almindelighed Meel og Grynhandlere samt Rugbrødsbagerere. Naar det er oplyst, at en saadan Mand, der er Meel- og Grynhandler samt Rugbrødsbager, kjøber Korn paa Torvet, for igjen at udsælge det Meel og Gryn, han lader male deraf som Meel og Grynhandler, saa bliver han dømt; thi Domstolene sige, at han, som Handlende, ikke maae købe Korn paa Torvene, for at bruge det i sin Handel, efter som der staaer i Placaten, at han skal bruge det i sin Huusholdning; kan han derimod bevise, at han har bagt det Meel, som han har ladet male af Kornet, saa bliver han fri for Straf; thi, ved en Fortolkning, der forøvrigt er noget tvivlsom, faaer man ud, at, med Hensyn til, hvad en Bager bruger i sit Bageri til Forbaging, maa han betragtes som en Næringsdrivende, der bruger det i sin Huusholdning. Nu er, som bekjendt, i Almindelighed Rugbrødsbagerne tillige Meel- og Grynhandlere, da disse Næringsveie ideligt ere forenede, og der ligger altsaa i den nærværende Lovgivning en stor Hindring for disse Mænds hele Bedrift, der er af megen Bigtighed for Byens Forsyning, og den gjældende Lovgivning udsætter dem saaledes i høi Grad for Vilkaarlighed ved Anhøldelsen. Naturligvis, naar Sagen kommer for Domstolene, finder den sin Afgjørelse efter Lov og Ret; men, om den skal bringes for Domstolene, det beroer paa de Betjente, som føre Opsynet paa Torvene, og det er temmelig klart, at de paa gjældende Næringsbrugere i en ikke ringe Grad maae være underkastede disse Mands Skjøn, hvorefter de behandle det Slags Sager. Jeg nærer altsaa ingen Tvivl om, at det er onskeligt, at denne Placat af 21de October 1782 ophæves saasnart, det kan skee. Det er den væsentligste Forandring for Kjøbenhavns Vedkommende, som skal indtræde ved § 1, medens Paragraphen forøvrigt ogsaa kommer til at gjælde for de andre Kjøbstæder. Der er derhos et Par smaa Bestemmelser i de to sidste Paragrapher, som angaae Møllerne og Bagerne, idet derved er fulgt den Grundsætning, at det, en Mand fabrikkerer, det skal han ogsaa have Lov til at handle med, om det ogsaa er fabrikkeret af Andre. Denne Grundsætning er